

om Voteringen var offentlig, saa vilde han ogsaa i selve Retten finde Støtte derfor. Jeg har nævnt offentlig Votering som Noget, jeg fandt meget betydningsfuldt, og jeg kan ikke troe, at dette Lovudkast og den offentlige Votering virkelig skulde høre til de „ubetimelige“ Ting. Naar man ikke har Andet at indvende imod en Ting, saa siger man, at den er „ubetimelig“, det er et af de meget gængse og brugte Ord, som findes i alle mulige Tilfælde og til alle Tider. Det ærede Medlem, som kom med denne Ubetimeligheds = Betænkkelighed, har jo f. Ex. ogsaa havt betimelige og ubetimelige Tildragelser i sin politiske Færd; han kunde f. Ex. ikke tilgive Martzministeriet, at det var saa ubetimeligt, at det gik ud af den Dør, som han udtrykte sig, men han tilgav dog et andet Ministerium, at det gjorde det; da fandt han det betimeligt (Sag: Nei!); jo, han tilgav det det i den Grad, at han endogsaa her i Salen paa en meget smuk Maade holdt en Rigtig Tale over det.

J. N. Hansen: Jeg skal blot tillade mig en lille Berigtigelse. Den Opfordring, som jeg rettede til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (L. C. Larsen), angik blot hans Mening om den nærværende, nu foreliggende Sag.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

1) Forslag af D. Müller:

Loven foreslaaes saaledes affattet:

Naar Høiesteret ikke ligefrem stadfæster en underordnet Rets Dom, kundgjøres de Grunde, hvorpaa Høiesteretsdommen er støttet. Kunne Grundene ikke kundgjøres samtidigt med Afgjørelsen, naar Afstemningen i en Sag er sluttet, kan Grundenes Meddelelse eller Domsrens Afgjørelse med Grunde udsættes i 8 Dage derefter.

forkastedes med 68 Stemmer mod 1.

2) Lovforslaget, saalydende:

I alle Domme, der affiges af Høiesteret,

angives Grundene, hvorpaa Domslutningen støtter sig.

og, da det ikke bestaaer af Paragrapher, tillige dets Overgang til 3die Behandling, vedtoges eenstemmigt med 75 Stemmer.

H. Sage: Jeg tillader mig at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg, bestaaende af 5 her i Salen valgte Medlemmer.

Da intet andet Forslag fremkom, fattedes H. Hages ovenstaaende Forslag under Afstemning og vedtoges med 46 St. mod 19.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var Forespørgsel af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds til Justitsministeren. (Forespørgslen findes i Folkethingstidenden Sp. 10—12).

Ischering: Forinden jeg gaaer ind paa Sagen, vil jeg tage mig den Frihed at spørge den høitærede Formand, om det ikke vilde være beqvemtest at tage hvert enkelt Spørgsmaal særligt. Forespørgselen omfatter nemlig en Række af Spørgsmaal, og, dersom de alle skulde besvares samlede, vilde dette vistnok meget besværliggjøre den hele Forhandling, da de angaae en temmelig vidtløftig Materie.

Formanden: Hvis den høitærede Justitsminister ikke har Noget derimod, kan der fra min Side Intet være til Hinder derfor.

Justitsministeren: Nei, jeg har ikke Noget derimod.

Ischering: Dengang Børnepligtsloven blev til, var der Mange, som erkjendte, at denne Lov var mere en Leilighedslov end en Lov, som var god i sig selv. Hvad mig angaaer, var dette min Anskuelse, ikke alene med Hensyn til Hoveddispositionen i Loven, men ogsaa med Hensyn til mange af Lovens enkelte Bestemmelser. Men jeg maatte dengang, som alle Andre, erkjende, at det gjaldt om at faae Loven bragt i Virksomhed; — det var det store Formaal, og de Mang-